

Fra Selskabets Medlem Dr. *Lund* i Brasilien, er indsendt en Afhandling, dateret Lagoa Santa den 30. Januar 1841, der indeholder fortsatte Bemærkninger over Brasiliens uddøde Pattedyrsskabning, samt en foreløbig Oversigt over de fossile Levninger af Fugleclassen.

Fortegnelsen paa de fossile Arter af Pattedyrclassen er siden hans sidste Meddelelse bleven forøget med ti Arter, saa at nu det samtlige Antal af Forverdenens Arter af denne Classe, som det er lykkedes ham at bringe for Dagen, beløber sig til 111, fordeelte i 54 Slægter, imedens de nulevende Pattedyr i samme Egn ikkun udgjøre 89 Arter, indeholdte i 40 Slægter.

Iblandt de ny tilkomne Dyr ere følgende de vigtigste: to Arter af Myrebjørnslægten, meget lige de nulevende: *Myrmecophaga jubata* og *M. tetradactyla*; to Arter af Slægten *Dasyus* Wagl., hvoraf den ene af Størrelse som den nulevende *Tatu-mirim*, den anden (*D. sulcatus*), noget større end den tidligere beskrevne fossile Art *D. punctatus*; en dværgagtig Art af Slægten *Megatherium*, lidet større end *Tapiren* (*Megatherium Laurillardi*); en ny Slægt af *Dovendyrenes* Familie, udmærket ved store Hugtænder liig dem af den nulevende *Dovendyrsslægt Choloepus* (*Oenotherium gigas*); og endelig en Slægt, der hidtil manglede ham i fossil Tilstand: *Odderslægten*.

Af Berigtigelser til de foregaaende Meddelelser, som denne Afhandling indeholder, er den vigtigste den, der vedkommer et Rovdyr, som Forfatteren forhen har henregnet til *Hyæneslægten*. Fuldstændigere Levninger af dette Dyr have viist, at det bør danne en egen Slægt, imellem *Hyænen* og *Katteslægten*, for hvilken foreslaaes Navnet: *Smilodon*, paa Grund af de stærkt sammentrykte, næsten lancetformige Hugtænder. Dette Dyr var af *Lövens* Størrelse, men af sværere Bygning, og dets Hugtænder overtræffe i Størrelse alle andre hidtil bekjendte Rovdyrs. Ved Borttagelsen af *Hyænen* fra Listen paa *Brasiliens* fordums *Dyreskabning*, taber det Resultat, der tidligere var opstillet: om *Tilstædeværelsen* i *Sydamerika* i hien Periode af saadanne *Dyreformere*, der for Tiden ere eiendommelige for den gamle Verden, endeel af sin Gyldighed, da de övrige Slægter, der befinde sig i dette Forhold, *Hesten*, *Antilopen*, *Cynailurus* og *Speothos*, indeholde ikkun en betinget, eller mindre afgjørende *Beviiskraft*.

Den største Deel af Afhandlingen optager en omstændelig Beskrivelse af *Beenbygningen* af *Platyonyx*, nærmest fremkaldt ved de af Hr. *Blainville* anstillede Un-

dersøgelser over Slægterne *Megatherium* og *Megalonyx*, hvilke have ledet til det Resultat, at disse Forverdenens Dyr ei have nogetsomhelst Slægtskab med *Dovendyrene*, men at den første er ligefrem et Bæltedyr, den anden et Overgangsdyr mellem hiin og *Myrebjörnene*.

Hovedresultaterne af Forfatterens Undersøgelser ere følgende: I Bygningen af Hovedet og Tænderne fremviser *Platyonyx* alle de Charakterer, der ere eiendommelige for *Dovendyrene*, derimod viser den ingen Tilnærmelse til *Bæltedyrene* eller *Myrebjörnene*. Dens Hænder tilbyde flere Træk, der gjenfindes hos *Dovendyrene*, medens de i andre Henseender nærme sig til *Myrebjörnene*, men i de fleste Punkter ere uddannede efter en Plan, der er udelukkende eiendommelig for disse Dyr, hvorved dog er at bemærke, at disse Eiendommeligheder i Bygningen føre til samme physiologiske Resultat, som Bygningen af Hænderne hos *Dovendyrene*, nemlig at gjøre disse skikkede til Klattren, derimod uskikkede til Gang. Denne Bemærkning gjælder endnu mere om Fødderne, der i Detailen af deres Bygning afvige endnu mere end Hænderne fra alle bekjendte Udviklingsplaner for disse Organer, medens dog af disse Afvigelser udgaae, ved en forskjellig Mechanisme, alle de for *Dovendyrene* karakteristiske Forholde, navnlig Indadreiningen af Fodsaalen, og Bevægelsen af Foden paa Underlaaret i en paa dennes Axe lodret Plan.

Efter saaledes at have efterviist, at *Platyonyx* i dens væsentligste Punkter af dens Organisation er nøie beslægtet med *Dovendyrene*, sammenligner Forfatteren dette Dyr med de to tilgrænsende Slægter *Megalonyx* og *Megatherium*, og viser, at Grundplanen for Udviklingen af disse tre Slægter er nøiagtig den samme, saa at, hvad der er bemærket angaaende Stillingen i Systemet af den første, ogsaa gjælder for de andre. Derpaa gaaer han over til Drøftningen af det vigtige Spørgsmaal om disse Forverdenens Dyrs Hudbedækning, hvorved han kommer til det Resultat, at ei blot intet beviser den almindelig antagne Mening, at de vare forsynede med et Pandser, men at der tvertimod er en høi Grad af Sandsynlighed, om ei Vished for, at de manglede en saadan Bedækning.

Spørgsmaalet om Menneskets Tilværelse samtidig med de uddøde Pattedyrslægter seer Forfatteren sig vel ei endnu i Stand til at besvare paa en bekræftende Maade, men han meddeler ved denne Leilighed Efterretning om nogle vigtige Fund, han har gjort af tildeels forstenede Menneskebeen.

Endelig slutter denne første Afdeling af Afhandlingen med en kort Beretning om Opdagelsen af et ubekjendt nulevende Dyr af Rovdyrenes Familie, der danner en ny Slægt imellem Jærvens Familie og Hundeslægten, for hvilket han foreslaaer Navnet *Cynogale venatica*.

Den anden Afdeling fremstiller en foreløbig Oversigt over Resultaterne af Undersøgelserne over de uddøde Arter af den næste Dyreklasse, Fuglene. **33** fossile Arter henhørende til **26** Slægter ere bestemte, hvoraf **1** hører til Rovfuglenes, **18** til Sangfuglenes, **6** til Klattrefuglenes, **4** til Hönsefuglenes og endelig **5** til Styltegængernes Familie. Næsten alle høre til Slægter, der endnu forefindes i samme Egne, og hvoraf nogle ere eiendommelige for Sydamerika, som *Anabates*, *Dendrocalptes*, *Opetiorrhynchus*, *Crypturus*, *Rhea*. Nogle af de fossile Arter vise en paafaldende Overeensstemmelse med nulevende, som *Cypselus collaris*, *Anabates poliocephalus*, *Capito melanotis*, *Coccyzus cajanus*, *Perdix dentata*, *Crex minuta*. Ikkun een viser sig forskjellig fra de nulevende Fugle, og antyder en uddöd Art af Familien *Alectorides* Ill. af Störrelse som den amerikanske Struds. Som Hovedresultat af disse Undersøgelser uddrager Forfatteren, at alle de Love, der ere opstillede angaaende Forholdet mellem denne Verdensdeels sidst forsvundne og nulevende Pattedyrskabning, ogsaa finde deres Anvendelse paa Fugleclassen.

Professor *Eschricht* forelagde Selskabet de nyeste Resultater af hans fortsatte Undersøgelser over Hvalerne. De havde især havt til Gjenstand Tarmens Sliimflade og Fosternes Öre og Hjerne. I Henseende til førstnævnte havde han fundet den Hunterske Angivelse om dens store Forskjellighed hos de forskjellige Arter aldeles bekræftet; men særdeles paafaldende havde det været ham, at den celledede Form, som *Hunter* havde beskrevet af Tarmens Sliimflade hos *Hyperoodon*, ogsaa viste sig hos den grønlandske Keporkak eller *Fabricii* *Balæna Boops*. Öret havde viist sig overordenlig smukt udviklet hos Rynkehvalernes Fostre; Sneglehusene vare paafaldende store, men ogsaa Halvkreds-Rörene meget udviklede, og forholdsviis langt større end hos de udvoxne *Delphiner*. Paa Hjernen af det ene bergenske Hvalfoster fandtes et Par betydelige Lugtenerver.